

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2007. évi október hó 16. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A harmadfokú bíróság a tartozás fedezetének elvonása büntette és más bűncselekmények miatt a **vádlott és 2 társa** ellen indult büntetőügyben a Baranya Megyei Bíróság 3.Bf.67/2007/8. számú ítéletének I.r. vádlottra vonatkozó részét akként változtatja meg, hogy a közbizalom elleni bűncselekményeit 6 rb. magánokirat-hamisítás vétségének minősíti, amelyből 3 rb. felbujtóként elkövetett.

Egyebekben a másodfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a vádlottat a harmadfokú eljárásban felmerült 3.600 (háromezer-hatszáz) forint bűnügyi költség megfizetésére.

I n d o k o l á s

Az elsőfokon eljáró Pécsi Városi Bíróság a 2006. évi november hó 10. napján kelt 2.B.1560/2005/44. számú ítéletével I.r. vádlottat csődbüntett, 5 rb. folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétsége és számviteli fegyelem megsértése vétségének kísérlete miatt 5 hónap - végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre ítélte. Ezt meghaladóan a jelentős értékre elkövetett sikkasztás büntettének és a gazdasági adatszolgáltatás elmulasztása vétségének a vádja alól felmentette, valamint a tartozás fedezete elvonásának büntette és a folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétsége miatt indult eljárást megszüntette.

E határozatot a Baranya Megyei Bíróság a 2007. évi április hó 17. napján kelt 3.Bf.67/2007/8. számú ítéletével annyiban változtatta meg, hogy - a tényállás III. pontjához kapcsolódóan - e vádlott bűnösségét további folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében is megállapította.

Ez utóbbi ítélet ellen - felmentés érdekében - I.r. vádlott és védője jelentett be fellebbezést.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség átiratában, illetve a nyilvános ülésen jelen lévő képviselője útján a másodfokú bíróság ítéletének a megváltoztatását indítványozta; azzal, hogy a közbizalom elleni bűncselekmények elkövetésére nem folytatólagosan került sor.

A harmadfokú bíróság a jogorvoslattal megtámadott másodfokú ítéletet a Be.387.§ (1) bekezdése alapján az azt megelőző első- és másodfokú bírósági eljárással együtt bírálta felül, melynek a Be.349.§ (1) bekezdése értelmében - figyelemmel a Be.385.§-ban foglaltakra - nem volt tárgya a másodfokú ítéletnek a II.r. és az V.r. vádlottakra vonatkozó része. Ezen túlmenően az I.r. vádlottat érintő felülbírálat - a Be.348.§ (2) bekezdésében írtak szerint - nem terjedhetett ki azokra a felmentő és eljárást megszüntető rendelkezésekre, amelyeket fellebbezéssel nem támadtak.

Az első- és másodfokú eljárás lefolytatása a perrendi előírások megtartásával történt meg, nem merült fel olyan szabálysértés, amely az érdemi elbírálást akadályozta volna. Az ügy ténybeli és jogi megítéléséhez szükséges bizonyítékok rendelkezésre álltak, azok összetett értékelésére a logika szabályainak megfelelően került sor. A másodfokú bíróság a Be.352.§ (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól mentes tényállást állapított meg, így az - a Be.388.§ (1) bekezdésében megfogalmazottak alapján - irányadó volt a harmadfokú eljárásban is.

Következésképpen a felmentést célzó fellebbezések nem voltak megalapozottak.

E tényállásból az eljáró bíróságok okszerűen következtettek az I.r. vádlott büntetőjogi felelősségére.

Cselekményeinek a minősítése azonban csak a gazdasági bűncselekményekre vonatkozó részében felel meg az anyagi büntető jogszabályoknak.

A közbizalom elleni bűncselekményeket érintő tényállás rövid lényege szerint az I.r. vádlott több alkalommal is közreműködött valótlan tartalmú okiratok kiállításában, illetve felhasználásában. Előbb annak érdekében, hogy a fizetésektelelné vált 1. számú Kft. műszaki berendezéseit és tárgyi eszközeit más cégek vagyonaként lehessen nyilvántartásba venni. Ehhez először maga készített készpénzfizetési számlákat, majd további három esetben ugyanerre másokat vett rá; mindannyiszor

úgy, hogy a szóban forgó okiratok kitöltését tényleges gazdasági esemény nem kísérte.

Ily módon négy gazdasági társaság - sorrendben a 2.számú Bt., a 3. számú Bt., a 4. számú Kft. és a 5. számú Kft. - könyvelésébe kerültek valótlan tartalmú számlák.

Ezen túlmenően a vádlott - az 5. számú Kft. működéséhez kapcsolódóan - hamis, illetve valótlan tartalmú taggyűlési jegyzőkönyvek, alapító okirat, tagjegyzék és üzletész átruházásáról szóló szerződés létrehozásában is részt vett. Mindezeket - 2000. évi szeptember hó 12. napján és 2001. évi június hó 5. napján - jogi képviselője nyújtotta be a cégbíróshoz, aki egyes okiratok tartalmi hiteltelenségéről nem tudott.

Mindezekre tekintettel helyesen járt el a másodfokú bíróság, amikor - a különböző gazdasági társaságokkal összefüggésben felvázolt jogviszonyok számához és ahhoz igazodóan, hogy az utóbb említett cselekmények egymással homogén anyagi halmazatban állnak - a vizsgált közbizalom elleni vétségeket hat rendbelinek minősítette.

Ugyanakkor az elkövetői alakzatokra történő utalás kis mértékben pontatlan.

Az 1. számú Kft. és a 2. számú Bt. közötti - és sorszámú - számlákat e vádlott maga készítette és használta fel, amikor azokat 2000. szeptember 20-án átadta a könyvelőjének. Ezen túlmenően két alkalommal is úgy juttatott el valótlan tartalmú, illetve hamis beadványokat a cégbíróshoz, hogy azok jellegével az ügyben ténylegesen eljáró jogi képviselője *maradéktalanul* nem volt tisztában. A következetes ítélezési gyakorlat szerint ilyen esetekben - ha a természetes egység körébe tartozó részecselekmények vonatkozásában az elkövető tettesként és részesként is közreműködött - a leghátrányosabb jogkövetkezményekkel járó magatartás szerinti minősítést kell egységesen alkalmazni (BH 1994/648. számú eseti döntés).

A tényállás I., III. és IV. pontjában megjelölt cselekményeket tehát az I.r. vádlott tettesként valósította meg, míg a többit felbujtóként.

E cselekmények folytatólagosan elkövetettkénti minősítésére - figyelemmel a Btk.12.§ (2) bekezdésére - akkor nyílhat törvényes lehetőség, ha az egyes jogviszonyokban az okiratok felhasználására többször is sor került volna (BH 1982/358. számú eseti döntés I. pontja). Nincs jelentősége az elkészítés, a kiállítás időpontjának, hanem csak annak, hogy azokat - valamely jog vagy kötelezettség létezésének, megváltozásának vagy megszűnésének bizonyítására - egyszerre, avagy különböző alkalmakkor használták-e fel. Márpedig ez - az elsőfokú bíróság ítéletének 21. oldal 6. és 7. bekezdéseiből, valamint a 26. oldal 8. és a 28. oldal 5. bekezdéseiből kitűnően - minden esetben egy alkalommal történt meg.

Ekként az I.r. vádlott közbizalom elleni bűncselekményeinek a helyes minősítése a következő:

- 6 rb. a Btk.276.§-ban meghatározott magánokirat-hamisítás vétsége, amelyből 3 rb. - a Btk.21.§ (1) bekezdése alapján - felbujtóként elkövetett.

A büntetőjogi jogkövetkezményeket meghatározó tényezőket a másodfokú bíróság hiánytalanul számba vette. A megváltozott minősítésre tekintettel mindössze a folytatólágosságra történő utalást kellett mellőzni.

A büntetési tételkeret alsó határához közelítő tartamú szabadságvesztés arányban áll a súlyosító és enyhítő körülményekkel, végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztése is törvényes. További enyhítésre - a Btk.37.§-ban megfogalmazott célok sérelme nélkül - már nincs lehetőség.

Ezért a harmadfokú bíróság - a Be.398.§ (1) bekezdése alapján - a másodfokú bíróság ítéletének I.r. vádlottra vonatkozó részét a bűncselekmények minősítését érintően megváltoztatta.

Az egyéb rendelkezések törvényesek voltak, ezért azokat a Be.397.§-ban írtak szerint helybenhagyta.

A harmadfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezés - figyelemmel a Be.385.§-ban írtakra - a Be.381.§ (1) bekezdésén alapul.

P é c s, 2007. október 16.

Dr.Makai Lajos s.k. a tanács elnöke, Dr.Túri Tamás s.k. előadó bíró, Dr.Halász Etelka s.k. bíró

A Pécsi Városi Bíróság 2.B.1560/2005/44. számú ítéletének az I.r. vádlottra vonatkozó része - a Baranya Megyei Bíróság 3.Bf.67/2007/8. számú ítéletében, illetve a Pécsi Ítéltábla Bhar.I.149/2007/4. számú ítéletében írt változtatásokkal - a 2007. évi október hó 16. napján jogerőre emelkedett és fel nem függesztett részében végrehajthatóvá vált.

.Makai Lajos s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

tisztviselő